

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

13. april 2017

Indhold

I *Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser*

HENSTILLINGER

Den Europæiske Centralbank

2017/C 120/01	Den Europæiske Centralbanks henstilling af 31. marts 2017 til Rådet for Den Europæiske Union om eksterne revisorer for Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique (ECB/2017/8)	1
2017/C 120/02	Den Europæiske Centralbanks henstilling af 4. april 2017 om fælles specifikationer for kompetente nationale myndigheders udøvelse af nogle af de valgmuligheder og skøn, der gives i henhold til EU-retten, for så vidt angår mindre signifikante institutter (ECB/2017/10)	2

II *Meddelelser*

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2017/C 120/03	Meddelelse fra Kommissionen om ajourføring af bilaget til Kommissionens meddelelse C(2004) 43 — EU-retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren	10
2017/C 120/04	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.8412 — Engie Services Holding UK/Keepmoat Regeneration Holdings) (!)	12

DA

(!) EØS-relevant tekst.

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2017/C 120/05	Euroens vekselkurs	13
2017/C 120/06	Ny national side af euromønter bestemt til at blive sat i omløb	14
2017/C 120/07	Ny national side af euromønter bestemt til at blive sat i omløb	15
2017/C 120/08	Ny national side af euromønter bestemt til at blive sat i omløb	16

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

2017/C 120/09	Ajourføring af listen over grænseovergangssteder som omhandlet i artikel 2, nr. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 om indførelse af en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks)	17
---------------	--	----

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

EFTA-Domstolen

2017/C 120/10	Domstolens dom af 2. august 2016 i sag E-33/15 — EFTA-Tilsynsmyndigheden mod Island (En EØS/EFTA-stats tilsidesættelse af sine forpligtelser — manglende gennemførelse — direktiv 2012/26/EU om ændring af direktiv 2001/83/EF for så vidt angår lægemiddelovervågning)	22
2017/C 120/11	Domstolens dom af 2. august 2016 i sag E-34/15 — EFTA-Tilsynsmyndigheden mod Island (En EFTA-stats tilsidesættelse af sine forpligtelser — manglende gennemførelse — direktiv 2012/46/EU om ændring af direktiv 97/68/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner)	23
2017/C 120/12	Domstolens dom af 2. august 2016 i sag E-35/15 — EFTA-Tilsynsmyndigheden mod Kongeriget Norge (En EFTA-stats tilsidesættelse af sine forpligtelser — direktiv 2000/59/EF om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe)	24
2017/C 120/13	Domstolens dom af 3. august 2016 i de forenede sager E-26/15 og E-27/15 — Straffesag mod B og B mod Finanzmarktaufsicht (Fri udveksling af tjenesteydelser — EØS-aftalens artikel 36 — direktiv 2005/60/EF — proportionalitet)	25
2017/C 120/14	Anmodning om en rådgivende udtalelse fra EFTA-Domstolen indgivet af Oslo tingrett den 31. august 2016 i sagen Mobil Betriebskrankenkasse mod Tryg Forsikring (Sag E-11/16)	26

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF KONKURRENCEPOLITIKKEN

Europa-Kommissionen

2017/C 120/15	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag M.8455 — STRABAG/Rohöl-Aufsuchungs AG/JV) — Behandles eventuelt efter den forenkede procedure ⁽¹⁾	27
2017/C 120/16	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag M.8384 — Carlyle/CITIC/McDonald's/McDonald's China) — Behandles eventuelt efter den forenkede procedure ⁽¹⁾	28

ANDET

Europa-Kommissionen

2017/C 120/17	Offentliggørelse af en ansøgning om ændring i henhold til artikel 50, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer	29
---------------	---	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS HENSTILLING

af 31. marts 2017

til Rådet for Den Europæiske Union om eksterne revisorer for Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique

(ECB/2017/8)

(2017/C 120/01)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 27.1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Regnskaberne for Den Europæiske Centralbank (ECB) og for de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, revideres af uafhængige eksterne revisorer, der indstilles af ECB's Styrelsesråd og godkendes af Rådet for Den Europæiske Union.
- (2) Mandatet for de eksterne revisorer for Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique, Ernst & Young Bedrijfsrevisoren/Réviseurs d'Entreprises, udløb efter revisionen for regnskabsåret 2016. Det er derfor nødvendigt at udnævne eksterne revisorer fra regnskabsåret 2017.
- (3) Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique har valgt Mazars Réviseurs d'entreprises/Mazars Bedrijfsrevisoren SCRL/CVBA som eksterne revisorer for regnskabsårene 2017 til 2022 —

VEDTAGET FØLGENDE HENSTILLING:

Det henstilles, at Mazars Réviseurs d'entreprises/Mazars Bedrijfsrevisoren SCRL/CVBA udnævnes til eksterne revisorer for Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique for regnskabsårene 2017 til 2022.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 31. marts 2017.

Mario DRAGHI

Formand for ECB

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS HENSTILLING**af 4. april 2017****om fælles specifikationer for kompetente nationale myndigheders udøvelse af nogle af de valgmuligheder og skøn, der gives i henhold til EU-retten, for så vidt angår mindre signifikante institutter****(ECB/2017/10)**

(2017/C 120/02)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 3, og artikel 6, stk. 1 og stk. 5, litra c), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Centralbank (ECB) er ansvarlig for Den Fælles Tilsynsmekanismes (Single Supervisory Mechanism, SSM) effektive og konsekvente virkemåde. ECB overvåger systemets funktion med henblik på at sikre en konsekvent anvendelse af høje tilsynsstandarder og konsekvens i tilsynsresultaterne på tværs af de deltagende medlemsstater.
- (2) ECB skal sikre en konsekvent anvendelse af de tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter i de deltagende medlemsstater i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1024/2013 og forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17)⁽²⁾.
- (3) Som den kompetente myndighed i henhold til forordning (EU) nr. 1024/2013, for så vidt angår kreditinstitutter, der er klassificeret som signifikante, har ECB udøvet en række valgmuligheder og skøn, som er fastsat i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2016/445 (ECB/2016/4)⁽³⁾. I tillæg hertil fastsætter ECB i sin vejledning af november 2016 om de valgmuligheder og skøn, der gives i henhold til EU-retten (herefter »ECB's vejledning«), et fælles sæt specifikationer for udøvelsen af visse valgmuligheder i de enkelte tilfælde efter en individuel vurdering af ansøgninger fra kreditinstitutter, der er klassificeret som signifikante i henhold til artikel 6, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1024/2013 og i henhold til del IV og artikel 147, stk. 1, i forordning (EU) nr. 468/2014.
- (4) Med henblik på at fremme en fælles tilsynsmetode for kompetente nationale myndigheder ved vurderingen af den individuelle udøvelse af valgmuligheder og skøn kan ECB i henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013 vedtage en henstilling om de specifikationer, der skal anvendes ved vurderingen af ansøgninger fra mindre signifikante institutter.
- (5) Et fælles sæt specifikationer for den individuelle udøvelse af valgmuligheder og skøn er nødvendig, på den ene side for at fremme konsistens, effektivitet og gennemsigtighed i tilsynet med mindre signifikante institutter inden for SSM, og på den anden side for at fremme ensartet behandling af signifikante og mindre signifikante institutter samt lige vilkår for alle kreditinstitutter inden for de deltagende medlemsstater, hvor dette er nødvendigt. Samtidig skal der tages hensyn til proportionalitetsprincippet og de berettigede forventninger, som kreditinstitutter under tilsyn har.
- (6) Med henblik herpå har ECB identificeret en række valgmuligheder og skøn blandt dem, der er omfattet af ECB's vejledning, som passende vil kunne udøves på samme måde for så vidt angår signifikante og mindre signifikante institutter. ECB har endvidere identificeret andre valgmuligheder og skøn, heraf to valgmuligheder og skøn af generel karakter, som omhandlet i artikel 380 og artikel 420, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, til hvis udøvelse ECB anbefaler anvendelsen af en specifik fremgangsmåde for så vidt angår mindre signifikante institutter.
- (7) Med hensyn til de valgmuligheder og skøn, der vedrører konsolideret tilsyn og undtagelser fra tilsyns krav, bør de kompetente nationale myndigheder opfordres til at anvende en forsigtig fremgangsmåde i forbindelse med sådanne undtagelser på individuelt grundlag, på linje med henstillingerne i afsnit II i kapitel 1 i ECB's vejledning. Med hensyn til likviditetsundtagelser på grænseoverskridende niveau anbefaler ECB en specifik fremgangsmåde for mindre signifikante institutter, da ikke alle specifikationer til vurderingen af ansøgninger omfattet af ECB's vejledning er relevante for disse institutter.

⁽¹⁾ EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.⁽²⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (ECB/2014/17) (EUT L 141 af 14.5.2014, s. 1).⁽³⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2016/445 af 14. marts 2016 om udøvelsen af de valgmuligheder og skøn, der gives i henhold til EU-retten (ECB/2016/4) (EUT L 78, 24.3.2016, s. 60).

- (8) Der bør være en konsekvent og forsigtig fremgangsmåde på tværs af SSM vedrørende de valgmuligheder og skøn, der vedrører kapitalgrundlag og -krav, som fastsat i afsnit II i kapitel 2 og 3 i ECB's vejledning, da disse tilsynsafgørelser påvirker størrelsen af det tilgængelige kapitalgrundlag og dets kvalitet. Det samme gælder hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter eller minoritetsinteresser, som under visse betingelser kan inkluderes i det anerkendte kapitalgrundlag. Endvidere bør standardmetoden, den interne rating-baserede metode, den interne modelmetode og den interne modelmetode til beregningen af kapitalgrundlagskrav anvendes på samme måde for alle kreditinstitutter på tværs af SSM med henblik på at sikre lige vilkår. Også med henblik herpå bør vurderingen af opfyldelsen af kravene fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁽¹⁾ om tilladelse til anvendelsen af en nulprocentsrisikovægtning til beregningen af kapitalgrundlagskrav for gruppeinterne eksponeringer baseres på et fælles sæt af specifikationer. ECB har imidlertid identificeret nogle valgmuligheder og skøn, der vedrører kapitalgrundlag og -krav, for hvilke det er nødvendigt at anvende en specifik fremgangsmåde i relation til mindre signifikante institutter.
- (9) For så vidt angår valgmuligheder og skøn vedrørende institutter, som har indgået en institutsikringsordning, anbefales anvendelsen af et fælles sæt specifikationer til vurderingen af ansøgninger om undtagelser som fastsat i afsnit II i kapitel 4 i ECB's vejledning med henblik på at opnå et konsekvent tilsyn, da institutsikringsordninger typisk består af både signifikante og mindre signifikante institutter. Med hensyn til beholdninger i institutter, som falder ind under institutsikringsordninger efter artikel 49, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, anbefales en specifik fremgangsmåde i relation til mindre signifikante institutter imidlertid for at reducere den administrative byrde for disse institutioner mest muligt.
- (10) Med hensyn til opfyldelsen af kravene til store eksponeringer bør fremgangsmåden fastsat i afsnit II i kapitel 5 i ECB's vejledning for så vidt angår signifikante institutter anvendes, også i relation til mindre signifikante institutter med henblik på at fremme en forsigtig behandling af store eksponeringer for alle kreditinstitutter inden for SSM, således at koncentrationsrisici håndteres tilstrækkeligt og begrænses.
- (11) ECB anbefaler en konsekvent og forsigtig fremgangsmåde med hensyn til de valgmuligheder og skøn, der vedrører likviditetskrav, som fastsat i afsnit II i kapitel 6 i ECB's vejledning, da disse valgmuligheder og skøn påvirker beregningen af likviditetsdækningskravene, eksempelvis ved at specificere behandlingen af specifikke indgående og udgående pengestrømme. For så vidt angår satserne for udgående pengestrømme fra ikkebalanceførte handelsfinansieringsprodukter kan de kompetente nationale myndigheder anvende en pengestrømsats på under 5 %, hvis den gældende pengestrømsats er blevet justeret på grundlag af statistisk dokumentation.
- (12) For så vidt angår indrømmelsen af undtagelsen for kreditinstitutter, der er fast knyttet til et centralt organ, som fastsat i artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2013/36/EU⁽²⁾, anbefales fremgangsmåden fastsat i afsnit II i kapitel 8 i ECB's vejledning i relation til mindre signifikante institutter for at opnå lige vilkår.
- (13) Med hensyn til de valgmuligheder og skøn, som vedrører ledelsesordninger og tilsyn, anbefales en forsigtig og konsekvent fremgangsmåde, som fastsat i afsnit II i kapitel 11 i ECB's vejledning, med henblik på at befordre, at alle kreditinstitutter underlægges passende ledelseskra. En specifik fremgangsmåde i relation til mindre signifikante institutter med hensyn til kombinationen af risiko- og revisionsudvalg anses som passende i lyset af proportionalitetsprincippet.
- (14) Endvidere omfatter denne henstilling de valgmuligheder og skøn, som vedrører samarbejdet mellem myndighederne, da det er nødvendigt at sikre et smidigt samarbejde inden for SSM.
- (15) For så vidt angår bilaterale aftaler om tilsynet med kreditinstitutter i de ikkedeltagende medlemsstater i henhold til artikel 115, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU, er der behov for en specifik fremgangsmåde i relation til mindre signifikante institutter, da denne valgmulighed er tilgængelig for den kompetente myndighed, som har ansvaret for tilladelserne. I henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), og artikel 9 i forordning (EU) nr. 1024/2013 har ECB enekompetence til at meddele kreditinstitutter tilladelse og at inddrage kreditinstitutters tilladelser, og det er derfor nødvendigt at inddrage ECB i etableringen af bilaterale aftaler om tilsynet med kreditinstitutter i de ikkedeltagende medlemsstater —

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

FØRSTE DEL

GENERELLE BESTEMMELSER

I.

1. Genstand og anvendelsesområde

Denne henstilling fastsætter principperne for udøvelsen af nogle af de valgmuligheder og skøn, der gives i henhold til EU-retten, for så vidt angår mindre signifikante institutter.

2. Definitioner

I denne henstilling finder definitionerne i forordning (EU) nr. 1024/2013, forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17), forordning (EU) nr. 575/2013, direktiv 2013/36/EU og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61⁽¹⁾ anvendelse.

ANDEN DEL

VALGMULIGHEDER OG SKØN, HVOR EN SPECIFIK FREMGANGSMÅDE FOR MINDRE SIGNIFIKANTE INSTITUTTER ANBEFALES

II.

Undtagelser fra tilsynskrav

1. Artikel 8, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013: Likviditetsundtagelser på grænseoverskridende niveau

I forbindelse med gennemgangen af ansøgninger om likviditetsundtagelser på grænseoverskridende niveau skal de kompetente nationale myndigheder vurdere opfyldelsen af samtlige de forpligtelser, der er fastsat i artikel 8, stk. 1 og 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, og anvende de vurderingsspecifikationer, der er fastsat i afsnit II, kapitel 1, stk. 4, i ECB's vejledning, med undtagelse af specifikationerne i artikel 8, stk. 3, litra b).

III.

Kapitalkrav

1. Artikel 129, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013: Eksponeringer i form af særligt dækkede obligationer

Med hensyn til eksponeringer i form af særligt dækkede obligationer bør den kompetente nationale myndighed koordinere med ECB for så vidt angår vurderingen af betydelige potentielle koncentrationsproblemer i den pågældende deltagende medlemsstat, inden den træffer beslutning om delvist at undtage fra anvendelsen af artikel 129, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og tillade kreditkvalitetstrin 2 for op til 10 % af den samlede eksposering af den nominelle værdi af det udstedende instituts udestående særligt dækkede obligationer.

2. Artikel 311, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013: Behandling af eksponeringer mod centrale modparter

2.1. En kompetent national myndighed bør tillade et kreditinstitut at anvende de regler, der er fastsat i artikel 310 i forordning (EU) nr. 575/2013, for dets handelskuponeringer og bidrag til misligholdelsesfonden til en central modpart, hvor den centrale modpart har meddelt kreditinstituttet, at den er ophørt med at beregne den hypotetiske kapital (K_{CCP}) i henhold til artikel 311, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013.

2.2. Med henblik på stk. 2.1 bør de kompetente nationale myndigheder i kontrollen med årsagerne anvende ECB's konklusioner for så vidt angår den samme centrale modpart i forbindelse med vurderingen af gyldigheden af årsagerne til, at den centrale modpart er ophørt med at beregne K_{CCP} (den hypotetiske kapital).

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskravene for kreditinstitutter (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 1).

3. Artikel 380 i forordning (EU) nr. 575/2013: Undtagelse i tilfælde af systemsvigt

- 3.1. Hvis der opstår et omfattende svigt i et system, som omhandlet i artikel 380 i forordning (EU) nr. 575/2013, som bekræftet af ECB ved en offentlig meddelelse, og indtil ECB har offentliggjort en meddelelse om, at fejlen er udbedret, bør ECB foretage en vurdering af dette svigt, og de kompetente nationale myndigheder bør anvende konklusionerne i ECB's vurdering og benytte valgmuligheden fastsat i artikel 380 i forordning (EU) nr. 575/2013. I tilfælde heraf:
 - a) behøver kreditinstitutter ikke at opfylde kapitalgrundlagskravet i henhold til artikel 378 og 379 i forordning (EU) nr. 575/2013, og
 - b) anses det ikke for en misligholdelse med hensyn til kreditrisikoen, hvis en modpart i denne situation undlader at afvikle en handel.
- 3.2. Hvis en kompetent national myndighed planlægger at offentligøre en meddelelse, som bekræfter omfattende svigt i et system, som omhandlet i artikel 380 i forordning (EU) nr. 575/2013, bør den samarbejde med ECB herom før offentliggørelsen af en sådan meddelelse.

IV.

Institutsikringsordninger

1. Artikel 49, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013: Fradrag af beholdninger i institutter, som falder ind under institutsikringsordninger

- 1.1. Hvis der er ansøgt om tilladelse til ikke at fratække beholdninger af kapitalgrundlagsinstrumenter, bør de kompetente nationale myndigheder anvende de specifikationer, som er fastsat i afsnit II, kapitel 4, stk. 4, i ECB's vejledning, for at vurdere, hvorvidt kravene fastsat i artikel 49, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt.
- 1.2. En kompetent national myndighed kan tillade en institutsikringsordning at indsende en ansøgning om tilladelse i henhold til artikel 49, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 på vegne af alle mindre signifikante institutter, som er medlem af ordningen. I dette tilfælde kan den kompetente nationale myndighed udstede en afgørelse om tilladelse i overensstemmelse med artikel 49, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, som finder anvendelse på alle de mindre signifikante institutter, som fremgår af ansøgningen.

V.

Likviditet

1. Artikel 420, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013: Udgående pengestrømme

- 1.1. I overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EU) 2016/445 bør de kompetente nationale myndigheder fastsætte en udgående pengestrømsats på 5 % for ikkebalanceførte handelsfinansieringsposter, som omhandlet i artikel 429 i forordning (EU) nr. 575/2013 og i tilhørende bilag I, til kreditinstitutternes vurdering af udgående pengestrømme. En kompetent national myndighed bør kræve, at kreditinstitutterne indberetter tilsvarende udgående pengestrømme til den i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 ⁽¹⁾.
- 1.2. Som undtagelse fra stk. 1.1 kan en kompetent national myndighed fastsætte en udgående pengestrømsats på under 5 % på grundlag af statistisk dokumentation for mindre signifikante institutter, som er etableret i den pågældende medlemsstat.

VI.

Finansielt tilsyn

1. Artikel 76, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU: Kombineret af risiko- og revisionsudvalg

- 1.1. Med hensyn til mindre signifikante institutter (herunder kreditinstitutter, der er datterselskaber i en koncern), som ikke betragtes som signifikante i henhold til artikel 76, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU, bør de kompetente nationale myndigheder udøve valgmuligheden med henblik på at tillade kombinationen af risiko- og revisionsudvalgene.
- 1.2. De kompetente nationale myndigheder bør foretage vurderingen af signifikans, som omhandlet i artikel 76, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU, på grundlag af størrelsen, den interne organisation og arten, rækkevidden og kompleksiteten af kreditinstituttets aktiviteter i overensstemmelse med vurderingsspecifikationerne fastsat i afsnit II, kapitel 11, stk. 3, i ECB's vejledning.
- 1.3. Hvis den nationale lovgivning, der gennemfører direktiv 2013/36/EU, allerede fastsætter kriterier udover de specifikationer, der er fastsat i afsnit II, kapitel 11, stk. 3, i ECB's vejledning, bør de kompetente nationale myndigheder anvende de kriterier, der er fastsat i den nationale lovgivning.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutters indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 af 28.6.2014, s. 1).

2. Artikel 115, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU: Bilateral aftale om tilsynet med kreditinstitutter i de ikkedeltagende medlemsstater

2.1. Da ECB har kompetence til at meddele den indledende tilladelse til kreditinstitutter inden for SSM, og de kompetente nationale myndigheder har kompetence til at udøve tilsyn med mindre signifikante institutter, bør de kompetente nationale myndigheder meddele ECB deres plan om at overdrage ansvaret for det direkte tilsyn med mindre signifikante institutter til den kompetente myndighed, som meddelte tilladelsen og fører tilsyn med det mindre signifikante instituts moderselskab, eller overtage ansvaret for at føre direkte tilsyn med det kreditinstitut, som er datterselskab, med tilladelse i en anden medlemsstat. Som kompetent myndighed med ansvar for at meddele tilladelse til kreditinstitutter samarbejder ECB med den relevante kompetente nationale myndighed om etableringen af en bilateral aftale om overdragelsen eller overtagelsen af tilsynsforpligtelser på vegne af den kompetente nationale myndighed, som har ansvaret for det løbende tilsyn med moder- eller datterselskabet inden for de deltagende medlemsstater.

2.2. Stk. 2.1 finder anvendelse i følgende situationer:

- a) en kompetent national myndighed overvejer at overdrage ansvaret for det direkte tilsyn med et mindre signifikant institut til den kompetente nationale myndighed, som meddelte tilladelse og fører tilsyn med moderselskabet, og
- b) en kompetent national myndighed har i sin egenskab af direkte tilsynsmyndighed for et moderselskab, som er et kreditinstitut, tilstræbt eller anmodet om overtage ansvaret for tilsynet med et kreditinstitut, som er datterselskab, med tilladelse i en anden medlemsstat.

TREDJE DEL

VALGMULIGHEDER OG SKØN UDØVET I DE ENKELTE TILFÆLDE, HVOR EN FÆLLES FREMGANGSMÅDE BØR ANVENDES I RELATION TIL ALLE KREDITINSTITUTTER

VII.

De valgmuligheder og skøn, som skal udøves i de enkelte tilfælde, hvor en fælles fremgangsmåde bør anvendes i relation til signifikante og mindre signifikante institutter, fremgår af bilaget. De kompetente nationale myndigheder bør udøve disse valgmuligheder og skøn i relation til mindre signifikante institutter i overensstemmelse med den referencetabel, der fremgår af bilaget.

FJERDE DEL

AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

VIII.

Afsluttende bestemmelse

Denne henstilling er rettet til de kompetente nationale myndigheder i de deltagende medlemsstater.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 4. april 2017.

Mario DRAGHI
Formand for ECB

BILAG

Retsgrundlag for valgmuligheden og/eller skønnet	Anbefalet fremgangsmåde: Konsistens med hensyn til politikken vedrørende valgmuligheder og skøn for signifikante institutter
--	--

Konsolideret tilsyn og undtagelser fra tilsynsmæssige krav

Artikel 7, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) nr. 575/2013: Kapitalundtagelser	Afsnit II, kapitel 1, stk. 3, i ECB's vejledning
Artikel 8, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 575/2013: Likviditetsundtagelser	Afsnit II, kapitel 1, stk. 4, i ECB's vejledning
Artikel 9 i forordning (EU) nr. 575/2013: Individuel konsolideringsmetode	Afsnit II, kapitel 1, stk. 5, i ECB's vejledning
Artikel 10, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 575/2013: Undtagelser for kreditinstitutter, som er fast knyttet til et centralt organ	Afsnit II, kapitel 1, stk. 6, i ECB's vejledning
Artikel 24, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013: Værdiansættelse af aktiver og ikkebalanceførte poster — anvendelse af internationale regnskabsstandarder til tilsynsmæssige formål	Afsnit II, kapitel 1, stk. 8, i ECB's vejledning

Kapitalgrundlag

Artikel 49, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013: Fradrag af beholdninger i forsikringselskaber	Afsnit II, kapitel 2, stk. 4, i ECB's vejledning
Artikel 49, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013: Fradrag af beholdninger i enheder i den finansielle sektor	Afsnit II, kapitel 2, stk. 5, i ECB's vejledning
Artikel 78, stk. 1, litra b) i forordning (EU) nr. 575/2013: Fradrag af kapitalgrundlag — overskydende kapitalmargenkrav	Afsnit II, kapitel 2, stk. 6, i ECB's vejledning
Artikel 78, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013: Fradrag af kapitalgrundlag — gensidige selskaber, sparekasser og andelselskaber	Afsnit II, kapitel 2, stk. 7, i ECB's vejledning
Artikel 83, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013: Undtagelse for hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter, som er udstedt af en enhed med særligt formål	Afsnit II, kapitel 2, stk. 9, i ECB's vejledning
Artikel 84, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013: Minoritetsinteresser omfattet af konsolideret egentlig kernekapital	Afsnit II, kapitel 2, stk. 10, i ECB's vejledning

Kapitalkrav

Artikel 113, stk. 6, i forordning (EU) nr. 575/2013: beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb — gruppeinterne eksponeringer	Afsnit II, kapitel 3, stk. 3, i ECB's vejledning
Artikel 162, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013: Eksponeringernes løbetid	Afsnit II, kapitel 3, stk. 5, i ECB's vejledning

Retsgrundlag for valgmuligheden og/eller skønnet	Anbefalet fremgangsmåde: Konsistens med hensyn til politikken vedrørende valgmuligheder og skøn for signifikante institutter
Artikel 225, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013: Egne estimater af volatilitetsjusteringer	Afsnit II, kapitel 3, stk. 7, i ECB's vejledning
Artikel 243, stk. 2, og andet afsnit af artikel 244, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013: Væsentlig risikooverførsel	Afsnit II, kapitel 3, stk. 8, i ECB's vejledning
Artikel 283, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013: Gen-nemførelse af metoden med interne modeller	Afsnit II, kapitel 3, stk. 9, i ECB's vejledning
Artikel 284, stk. 4 og 9, i forordning (EU) nr. 575/2013: Beregning af eksponeringsværdien for modpartsrisikoen	Afsnit II, kapitel 3, stk. 10, i ECB's vejledning
Artikel 311, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013: Mar-kedsrisiko (eksponeringer mod centrale modparter)	Afsnit II, kapitel 3, stk. 11, i ECB's vejledning
Artikel 366, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013: Beregning af value-at-risk-nummeret	Afsnit II, kapitel 3, stk. 12, i ECB's vejledning

Institutsikringsordninger

Artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013: Likvidi-tetsundtagelser for medlemmer af institutsikringsordninger	Afsnit II, kapitel 4, stk. 3, i ECB's vejledning
---	--

Store eksponeringer

Artikel 396, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013: Opfyl-delse af kravene til store eksponeringer	Afsnit II, kapitel 5, stk. 3, i ECB's vejledning
---	--

Likviditet

Artikel 422, stk. 8, i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 29 i delegeret forordning (EU) 2015/61: Koncernin-terne udgående pengestrømme	Afsnit II, kapitel 6, stk. 11, i ECB's vejledning
Artikel 425, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 34 i delegeret forordning (EU) 2015/61: Koncernin-terne indgående pengestrømme	Afsnit II, kapitel 6, stk. 15, i ECB's vejledning
Artikel 8, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2015/61: Spredning af beholdninger af likvide aktiver	Afsnit II, kapitel 6, stk. 5, i ECB's vejledning
Artikel 8, stk. 3, litra c), i delegeret forordning (EU) 2015/61: Forvaltning af likvide aktiver	Afsnit II, kapitel 6, stk. 6, i ECB's vejledning
Artikel 8, stk. 6, i delegeret forordning (EU) 2015/61: Valutamismatch	Afsnit II, kapitel 6, stk. 4, i ECB's vejledning
Artikel 10, stk. 2, i delegeret forordning (EU) 2015/61: Haircuts i særligt dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet	Afsnit II, kapitel 6, stk. 7, i ECB's vejledning

Retsgrundlag for valgmuligheden og/eller skønnet	Anbefalet fremgangsmåde: Konsistens med hensyn til politikken vedrørende valgmuligheder og skøn for signifikante institutter
Artikel 24, stk. 6, i delegeret forordning (EU) 2015/61: Multiplikator for detailindskud, som er omfattet af en indskudsgarantiordning	Afsnit II, kapitel 6, stk. 8, i ECB's vejledning
Artikel 25, stk. 3, i delegeret forordning (EU) 2015/61: Højere udgående pengestrømsats	Afsnit II, kapitel 6, stk. 9, i ECB's vejledning
Artikel 26, i delegeret forordning (EU) 2015/61: Udgående pengestrømme med indbyrdes afhængige indgående pengestrømme	Afsnit II, kapitel 6, stk. 10, i ECB's vejledning
Artikel 30, stk. 2, i delegeret forordning (EU) 2015/61: Supplerende udgående sikkerhedsstrømme fra nedjusteringsudlødere	Afsnit II, kapitel 6, stk. 12, i ECB's vejledning
Artikel 33, stk. 2, i delegeret forordning (EU) 2015/61: Loft på indgående pengestrømme	Afsnit II, kapitel 6, stk. 13, i ECB's vejledning
Artikel 33, stk. 3, 4 og 5, i delegeret forordning (EU) 2015/61: Specialiserede kreditinstitutter	Afsnit II, kapitel 6, stk. 14, i ECB's vejledning

Gearing

Artikel 429, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013: Udelukkelse af koncerninterne eksponeringer fra beregningen af gearingsmålene	Afsnit II, kapitel 7, stk. 3, i ECB's vejledning
--	--

Generelle krav vedrørende adgangen til at udøve virksomhed som kreditinstitut

Artikel 21, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU: Undtagelser for kreditinstitutter, som er fast knyttet til et centralt organ	Afsnit II, kapitel 9, stk. 1, i ECB's vejledning
---	--

Ledelsessystemer og finansielt tilsyn

Artikel 88, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU: Kombineret af formandens og den administrerende direktørs funktioner	Afsnit II, kapitel 11, stk. 4, i ECB's vejledning
Artikel 91, stk. 6, i direktiv 2013/36/EU: Supplerende bestyrelsesposter	Afsnit II, kapitel 11, stk. 5, i ECB's vejledning
Artikel 108, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU: Proces til vurdering af den interne kapital for kreditinstitutter, som er fast knyttet til et centralt organ	Afsnit II, kapitel 11, stk. 7, i ECB's vejledning
Artikel 111, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU: Tilsyn med finansielle holdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder med en del af koncernen i de ikke-deltagende medlemsstater	Afsnit II, kapitel 11, stk. 8, i ECB's vejledning
Artikel 117 og 118 i direktiv 2013/36/EU: Samarbejdsforpligtelser	Afsnit II, kapitel 11, stk. 10, i ECB's vejledning
Artikel 142 i direktiv 2013/36/EU: Kapitalbevaringsplaner	Afsnit II, kapitel 11, stk. 13, i ECB's vejledning

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

om ajourføring af bilaget til Kommissionens meddelelse C(2004) 43 — EU-retningslinjer for
statsstøtte til søtransportsektoren

(2017/C 120/03)

INDLEDNING

I søtransportretningslinjerne⁽¹⁾ (»retningslinjerne«) fastsættes kriterierne for foreneligheden af statsstøtte til søtransport med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), og artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Navnlig fremgår der af retningslinjerne en række specifikke målsætninger, som er i Unionens søfartsinteresse, herunder »indflagning eller genflagning af medlemsstaternes registre«.

Indflagning eller genflagning af støtteberettigede skibe er forbundet med registrering i en medlemsstats skibsregister.

I retningslinjerne skelnes der i forbindelse med Unionens statsstøtteregler mellem forskellige kategorier af skibsregistre, som er oprettet af medlemsstaterne, nemlig »første registre« og »sekundære registre«. I retningslinjerne omfatter sekundære registre for det første »offshore-registre«, der tilhører territorier, som har større eller mindre autonomi i forhold den pågældende medlemsstat, og for det andet »internationale registre«, som er direkte knyttet til den stat, der har oprettet dem (punkt 1, sjette afsnit i retningslinjerne).

I bilaget til retningslinjerne defineres termen »medlemsstaternes registre«. I henhold til definitionen skal skibsregistre for at kunne betragtes som medlemsstaternes registre være »underlagt den lovgivning i en medlemsstat, som finder anvendelse på de af dens områder, som udgør en del af Det Europæiske Fællesskab [Den Europæiske Union]« (første sætning i bilaget til retningslinjerne).

På grundlag af denne definition præciseres det i bilagets punkt 1-4, hvilke registre der betragtes som medlemsstaternes registre, og hvilke der ikke gør.

Punkt 2 i bilaget indeholder en udtømmende liste over sekundære registre, som er beliggende i medlemsstaterne og er underlagt deres lovgivning, og som betragtes som medlemsstaternes registre.

Den gældende version af bilaget, og således også den udtømmende liste i bilagets punkt 2, blev vedtaget samtidig med retningslinjerne, som har fundet anvendelse siden den 17. januar 2004. Den er ikke blevet ajourført siden da.

Kommissionen er opmærksom på, at medlemsstaterne kan oprette nye skibsregistre eller ændre eller afskaffe eksisterende registre. Frankrig oprettede f.eks. sit »Registre International Français« i 2005. Derfor er der tilbøjelighed til, at den udtømmende liste over sekundære registre, der kan betragtes som medlemsstaternes registre i bilagets punkt 2, ændrer sig med tiden. For at holde trit med situationen i alle de registerførende medlemsstater vil listen skulle ajourføres jævnligt.

Listen i punkt 2 i bilaget bør af disse grunde ændres fra en udtømmende til en ikke-udtømmende liste, alt imens definitionen i bilagets første sætning bevares, og på grundlag af hvilken sekundære registre kan kvalificeres som medlemsstaternes registre.

(¹) Meddelelse fra Kommissionen — EU-retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren (EUT C 13 af 17.1.2004, s. 3).

Ændringen vil både sikre den nødvendige fleksibilitet i gennemførelsen af retningslinjerne for så vidt angår medlemsstaternes sekundære registre og sikre retssikkerhed i forbindelse med behandlingen af de af medlemsstaternes sekundære registre, som blevet oprettet efter vedtagelsen af retningslinjerne, og som derfor uden ændringen ikke ville være omfattet af nogen af punkterne i bilaget. Som helhed vil ændringen bidrage til at nå kontrolmålsætningerne i retningslinjerne for statsstøtte med den mindst mulige administrative byrde og under fuld overholdelse af traktaterne.

I lyset af ovenstående bør punkt 2 i bilaget til retningslinjerne ajourføres og affattes således:

»2. Desuden anses registre, som er beliggende i medlemsstaterne, og som er underlagt deres lovgivning, for at være medlemsstaternes registre, hvis de er beliggende i og underlagt lovgivningen i områder, hvor traktaterne finder anvendelse. F.eks. ansås følgende registre for at være i denne kategori, da disse retningslinjer blev vedtaget:

- Danmarks Internationale Skibsregister (DIS)
- Tysklands internationale skibsregister (ISR)
- Italiens internationale skibsregister
- Madeiras internationale skibsregister (MAR)
- De Kanariske Øers register«.

Denne ajourføring findes anvendelse fra datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag M.8412 — Engie Services Holding UK/Keepmoat Regeneration Holdings)

(EØS-relevant tekst)

(2017/C 120/04)

Den 6. april 2017 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32017M8412. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

12. april 2017

(2017/C 120/05)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,0605	CAD	canadiske dollar	1,4114
JPY	japanske yen	116,22	HKD	hongkongske dollar	8,2416
DKK	danske kroner	7,4369	NZD	newzealandske dollar	1,5320
GBP	pund sterling	0,84840	SGD	singaporeanske dollar	1,4869
SEK	svenske kroner	9,5553	KRW	sydkoreanske won	1 209,26
CHF	schweiziske franc	1,0678	ZAR	sydafrikanske rand	14,5185
ISK	islandske kroner		CNY	kinesiske renminbi yuan	7,3090
NOK	norske kroner	9,1035	HRK	kroatiske kuna	7,4385
BGN	bulgarske lev	1,9558	IDR	indonesiske rupiah	14 087,68
CZK	tjekkiske koruna	26,697	MYR	malaysiske ringgit	4,6954
HUF	ungarske forint	311,97	PHP	filippinske pesos	52,446
PLN	polske zloty	4,2485	RUB	russiske rubler	60,5067
RON	rumænske leu	4,5205	THB	thailandske bath	36,555
TRY	tyrkiske lira	3,8965	BRL	brasilianske real	3,3330
AUD	australske dollar	1,4163	MXN	mexicanske pesos	19,9384
			INR	indiske rupee	68,5895

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Ny national side af euromønter bestemt til at blive sat i omløb

(2017/C 120/06)

National side af den nye 2-euroerindringsmønt bestemt til at blive sat i omløb, udstedt af Republikken San Marino

Euromønter i omløb har status som lovligt betalingsmiddel i hele euroområdet. For at informere den brede offentlighed og alle, der professionelt beskæftiger sig med mønter, offentliggør Kommissionen alle de nye euromønters design ⁽¹⁾. I overensstemmelse med Rådets konklusioner af 10. februar 2009 ⁽²⁾ kan medlemsstaterne i euroområdet og lande, som har indgået monetære aftaler med Den Europæiske Union om udstedelse af euromønter, på visse betingelser udstede et vist antal euroerindringsmønter bestemt til at blive sat i omløb. Der må således kun anvendes 2-euromønter. Disse mønter skal have samme tekniske karakteristika som de normale 2-euromønter, men bærer på den nationale side et særligt motiv af stor symbolsk betydning i national eller europæisk henseende.

Udstedende stat: Republikken San Marino

Anledning til erindringsmønten: 750-året for Giotto's fødsel

Beskrivelse af designet: Til venstre er afbildet en detalje fra klocketårnet i domkirken Santa Maria del Fiore i Firenze. Vertikalt ses påskrifterne »SAN MARINO« og »GIOTTO« samt årstallene »1267-2017«. Til højre er afbildet en detalje fra portrættet af Giotto samt påskriften »LDS«, kunstneren Luciana De Simonis initialer. Nederst ses møntmærket »R« for møntanstalten i Rom.

På møntens ydre ring ses EU-flagets 12 stjerner.

Antal udstedte mønter: 80 000

Udstedelsesdato: marts 2017

⁽¹⁾ Jf. EFT C 373 af 28.12.2001, s. 1, hvor man kan se de nationale sider af alle de mønter, der blev udstedt i 2002.

⁽²⁾ Jf. konklusionerne fra Rådets møde (økonomi og finans) den 10. februar 2009 og Kommissionens henstilling af 19. december 2008 om fælles retningslinjer for de nationale sider og udstedelsen af euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb (EUT L 9 af 14.1.2009, s. 52).

Ny national side af euromønter bestemt til at blive sat i omløb

(2017/C 120/07)

National side af den nye 2-euroerindringsmønt bestemt til at blive sat i omløb, udstedt af Vatikanstaten

Euromønter i omløb har status som lovligt betalingsmiddel i hele euroområdet. For at informere den brede offentlighed og alle, der professionelt beskæftiger sig med mønter, offentliggør Kommissionen alle de nye euromønters design ⁽¹⁾. I overensstemmelse med Rådets konklusioner af 10. februar 2009 ⁽²⁾ kan medlemsstaterne i euroområdet og lande, som har indgået monetære aftaler med Den Europæiske Union om udstedelse af euromønter, på visse betingelser udstede et vist antal euroerindringsmønter bestemt til at blive sat i omløb. Der må således kun anvendes 2-euromønter. Disse mønter skal have samme tekniske karakteristika som de normale 2-euromønter, men bærer på den nationale side et særligt motiv af stor symbolsk betydning i national eller europæisk henseende.

Udstedende stat: Vatikanstaten

Anledning til erindringsmønten: 1950-året for Sankt Peters og Sankt Pauls martyrium

Beskrivelse af designet: Mønten viser en afbildning af henholdsvis Sankt Peter og Sankt Paul med deres respektive symboler, nøglerne og sværdet. Øverst ses påskriften »CITTÀ DEL VATICANO« i en halvcirkel. Nederst ses påskriften »1950° DEL MARTIRIO DEI SANTI PIETRO E PAOLO« i en halvcirkel. Nederst til venstre ses møntens udstedelsesår »2017« og nederst til højre møntmærket »R«, og derimellem står kunstnerens navn »G. TITOTTO«.

På møntens ydre ring ses EU-flagets 12 stjerner.

Antal udstedte mønter: 105 000

Udstedelsesdato: juni 2017

⁽¹⁾ Jf. EFT C 373 af 28.12.2001, s. 1, hvor man kan se de nationale sider af alle de mønter, der blev udstedt i 2002.

⁽²⁾ Jf. konklusionerne fra Rådets møde (økonomi og finans) den 10. februar 2009 og Kommissionens henstilling af 19. december 2008 om fælles retningslinjer for de nationale sider og udstedelsen af euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb (EUT L 9 af 14.1.2009, s. 52).

Ny national side af euromønter bestemt til at blive sat i omløb

(2017/C 120/08)

National side af den nye 2-euroerindringsmønt bestemt til at blive sat i omløb, udstedt af Portugal

Euromønter i omløb har status som lovligt betalingsmiddel i hele euroområdet. For at informere den brede offentlighed og alle, der professionelt beskæftiger sig med mønter, offentliggør Kommissionen alle de nye euromønters design⁽¹⁾. I overensstemmelse med Rådets konklusioner af 10. februar 2009⁽²⁾ kan medlemsstaterne i euroområdet og lande, som har indgået monetære aftaler med Den Europæiske Union om udstedelse af euromønter, på visse betingelser udstede et vist antal euroerindringsmønter bestemt til at blive sat i omløb. Der må således kun anvendes 2-euromønter. Disse mønter skal have samme tekniske karakteristika som de normale 2-euromønter, men bærer på den nationale side et særligt motiv af stor symbolsk betydning i national eller europæisk henseende.

Udstedende stat: Portugal

Anledning til erindringsmønten: 150-året for det offentlige sikkerhedspoliti

Beskrivelse af designet: Designet viser menneskeskikkelser og bygninger, der symboliser borgere og byer (da det fortrinsvis er i byområder, den offentlige sikkerhed opretholdes af det offentlige sikkerhedspoliti) samt en simplificeret udgave af politiets symbol. Langs den indre kant ses henholdsvis årstallet »1867«, møntens udstedelsesår »2017«, påskriften »PORTUGAL« (den udstedende stat), anledningen til erindringsmønten (»SEGURANÇA PÚBLICA« — offentlig sikkerhed), de tre (»3«) vigtigste spørgsmål forbundet med statsborgerskab (»DIREITOS«, »LIBERDADES« og »GARANTIAS« — rettigheder, friheder og garantier) samt møntanstalten »INCM« (Imprensa Nacional-Casa da Moeda) og kunstneren »JOSÉ DE GUIMARÃES« navn.

På møntens ydre ring ses EU-flagets 12 stjerner.

Antal udstedte mønter: 520 000

Udstedelsesdato: juli 2017

⁽¹⁾ Jf. EFT C 373 af 28.12.2001, s. 1, hvor man kan se de nationale sider af alle de mønter, der blev udstedt i 2002.

⁽²⁾ Jf. konklusionerne fra Rådets møde (økonomi og finans) den 10. februar 2009 og Kommissionens henstilling af 19. december 2008 om fælles retningslinjer for de nationale sider og udstedelsen af euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb (EUT L 9 af 14.1.2009, s. 52).

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

Ajourføring af listen over grænseovergangssteder som omhandlet i artikel 2, nr. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 om indførelse af en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) ⁽¹⁾

(2017/C 120/09)

Offentliggørelsen af listen over grænseovergangssteder som omhandlet i artikel 2, nr. 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om indførelse af en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) ⁽²⁾, er baseret på de oplysninger, medlemsstaterne indberetter til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 39 i Schengengrænsekodeksen.

Ud over de oplysninger, der offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, findes der på webstedet for Generaldirektoratet for Indre Anliggender oplysninger, der ajourføres hver måned.

FRANKRIG

*Ændrer de oplysninger, der er offentliggjort i EUT C 401 af 29.10.2016***LISTE OVER GRÆNSEOVERGANGSSTEDER****Luftgrænser**

- 1) Ajaccio Napoléon-Bonaparte
- 2) Albert-Bray
- 3) Angers Marcé
- 4) Angoulême Brie Champniers
- 5) Annecy Methet
- 6) Auxerre Branches
- 7) Avignon Caumont
- 8) Bâle Mulhouse
- 9) Bastia Poretta
- 10) Beauvais Tillé
- 11) Bergerac Roumanière
- 12) Béziers Vias
- 13) Biarritz Pays Basque
- 14) Bordeaux Mérignac
- 15) Brest Bretagne
- 16) Brive-Souillac
- 17) Caen Carpiquet
- 18) Calais Dunkerque
- 19) Calvi Sainte Catherine
- 20) Cannes Mandelieu
- 21) Carcassonne Salvaza
- 22) Châlons-Vatry

⁽¹⁾ Se listen over oplysninger, der tidligere er offentliggjort, nederst i denne ajourføring.

⁽²⁾ EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1.

- 23) Chambéry Aix les Bains
- 24) Châteauroux Déols
- 25) Cherbourg Mauperthus
- 26) Clermont Ferrand Auvergne
- 27) Colmar Houssen
- 28) Deauville Normandie
- 29) Dijon Longvic
- 30) Dinard Pleurtuit Saint-Malo
- 31) Dôle Tavaux
- 32) Epinal Mirecourt
- 33) Figari Sud Corse
- 34) Grenoble Isère
- 35) Hyères le Palivestre
- 36) Paris Issy les Moulineaux
- 37) La Môle — Saint-Tropez, 15. juni - 30. september 2017
- 38) La Rochelle Ile de Ré
- 39) Laval Entrammes
- 40) Le Havre Octeville
- 41) Le Mans Arnage
- 42) Le Touquet Côte d'Opale
- 43) Lille Lesquin
- 44) Limoges Bellegarde
- 45) Lorient Lann Bihoué
- 46) Lyon Bron
- 47) Lyon Saint Exupéry
- 48) Marseille Provence
- 49) Metz Nancy Lorraine
- 50) Monaco Hélicopt
- 51) Montpellier Méditerranée
- 52) Nantes Atlantique
- 53) Nice Côte d'Azur
- 54) Nîmes Garons

- 55) Orléans Bricy
- 56) Orléans Saint Denis de l'Hôtel
- 57) Paris Charles de Gaulle
- 58) Paris le Bourget
- 59) Paris Orly
- 60) Pau Pyrénées
- 61) Perpignan Rivesaltes
- 62) Poitiers Biard
- 63) Quimper Pluguffan (åben fra starten af maj til starten af september)
- 64) Rennes Saint Jacques
- 65) Rodez Aveyron
- 66) Rouen Vallée de Seine
- (67) Saint Brieuc Armor
- 68) Saint Etienne Loire
- 69) Saint Nazaire Montoir
- 70) Strasbourg Entzheim
- 71) Tarbes Lourdes Pyrénées
- 72) Toulouse Blagnac
- 73) Tours Val de Loire
- 74) Troyes Barberey

Søgrænser

- 1) Ajaccio
- 2) Bastia
- 3) Bayonne
- 4) Bordeaux
- 5) Boulogne
- 6) Brest
- 7) Caen-Ouistreham
- 8) Calais
- 9) Cannes-Vieux Port
- 10) Carteret
- 11) Cherbourg
- 12) Dieppe

- 13) Douvres
- 14) Dunkerque
- 15) Granville
- 16) Honfleur
- 17) La Rochelle-La Pallice
- 18) Le Havre
- 19) Les Sables-d'Olonne-Port
- 20) Lorient
- 21) Marseille
- 22) Monaco-Port de la Condamine
- 23) Nantes-Saint-Nazaire
- 24) Nice
- 25) Port-de-Bouc-Fos/Port-Saint-Louis
- 26) Port-la-Nouvelle
- 27) Port-Vendres
- 28) Roscoff
- 29) Rouen
- 30) Saint-Brieuc
- 31) Saint-Malo
- 32) Sète
- 33) Toulon

Landgrænser

- 1) Gare de Bourg Saint Maurice (åben fra starten af december til midten af april)
- 2) Gare de Moutiers (åben fra starten af december til midten af april)
- 3) Gare d'Ashford International
- 4) Gare d'Avignon-Centre
- 5) Cheriton/Coquelles
- 6) Gare de Chessy-Marne-la-Vallée
- 7) Gare de Fréthun
- 8) Gare de Lille-Europe
- 9) Gare de Paris-Nord
- 10) Gare de Saint-Pancras
- 11) Gare d'Ebbsfleet
- 12) Pas de la Case-Porta

Fortegnelse over tidligere publikationer

EUT C 316 af 28.12.2007, s. 1	EUT C 313 af 17.10.2012, s. 11
EUT C 134 af 31.5.2008, s. 16	EUT C 394 af 20.12.2012, s. 22
EUT C 177 af 12.7.2008, s. 9	EUT C 51 af 22.2.2013, s. 9
EUT C 200 af 6.8.2008, s. 10	EUT C 167 af 13.6.2013, s. 9
EUT C 331 af 31.12.2008, s. 13	EUT C 242 af 23.8.2013, s. 2
EUT C 3 af 8.1.2009, s. 10	EUT C 275 af 24.9.2013, s. 7
EUT C 37 af 14.2.2009, s. 10	EUT C 314 af 29.10.2013, s. 5
EUT C 64 af 19.3.2009, s. 20	EUT C 324 af 9.11.2013, s. 6
EUT C 99 af 30.4.2009, s. 7	EUT C 57 af 28.2.2014, s. 4
EUT C 229 af 23.9.2009, s. 28	EUT C 167 af 4.6.2014, s. 9
EUT C 263 af 5.11.2009, s. 22	EUT C 244 af 26.7.2014, s. 22
EUT C 298 af 8.12.2009, s. 17	EUT C 332 af 24.9.2014, s. 12
EUT C 74 af 24.3.2010, s. 13	EUT C 420 af 22.11.2014, s. 9
EUT C 326 af 3.12.2010, s. 17	EUT C 72 af 28.2.2015, s. 17
EUT C 355 af 29.12.2010, s. 34	EUT C 126 af 18.4.2015, s. 10
EUT C 22 af 22.1.2011, s. 22	EUT C 229 af 14.7.2015, s. 5
EUT C 37 af 5.2.2011, s. 12	EUT C 341 af 16.10.2015, s. 19
EUT C 149 af 20.5.2011, s. 8	EUT C 84 af 4.3.2016, s. 2
EUT C 190 af 30.6.2011, s. 17	EUT C 236 af 30.6.2016, s. 6.
EUT C 203 af 9.7.2011, s. 14	EUT C 278 af 30.7.2016, s. 47
EUT C 210 af 16.7.2011, s. 30	EUT C 331 af 9.9.2016, s. 2
EUT C 271 af 14.9.2011, s. 18	EUT C 401 af 29.10.2016, s. 4
EUT C 356 af 6.12.2011, s. 12	EUT C 484 af 24.12.2016, s. 30
EUT C 111 af 18.4.2012, s. 3	EUT C 32 af 1.2.2017, s. 4
EUT C 183 af 23.6.2012, s. 7	EUT C 74 af 10.3.2017, s. 9.

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

EFTA-DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

af 2. august 2016

i sag E-33/15

EFTA-Tilsynsmyndigheden mod Island

(En EØS/EFTA-stats tilsidesættelse af sien forpligtelser — manglende gennemførelse — direktiv 2012/26/EU om ændring af direktiv 2001/83/EF for så vidt angår lægemiddelovervågning)

(2017/C 120/10)

I sag E-33/15, EFTA-Tilsynsmyndigheden mod Island, hvori der er nedlagt påstand om, at fastslås, at Island har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til den retsakt, der er omhandlet i punkt 15q i kapitel XIII i bilag II til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (Europa-Parlamentets direktiv 2012/26/EU af 25. oktober 2012 om ændring af direktiv 2001/83/EF for så vidt angår lægemiddelovervågning), som tilpasset til aftalen ved protokol 1 hertil, og i henhold til aftalens artikel 7, idet det ikke har vedtaget de til retsaktens gennemførelse fornødne foranstaltninger inden for den fastsatte frist, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet EFTA-Tilsynsmyndigheden herom, har Domstolen, sammensat af præsidenten Carl Baudenbacher (refererende dommer), Per Christiansen og Páll Hreinsson, afsagt dom den 2. august 2016.

Domskonklusionen lyder således:

1. Island har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til den retsakt, der er omhandlet i punkt 15q i kapitel XIII i bilag II til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (Europa-Parlamentets direktiv 2012/26/EU af 25. oktober 2012 om ændring af direktiv 2001/83/EF for så vidt angår lægemiddelovervågning), som tilpasset til aftalen ved protokol 1 hertil, og i henhold til aftalens artikel 7, idet det ikke har vedtaget de til retsaktens gennemførelse fornødne foranstaltninger inden for den fastsatte frist.
2. Island betaler sagens omkostninger.

DOMSTOLENS DOM**af 2. august 2016****i sag E-34/15****EFTA-Tilsynsmyndigheden mod Island**

(En EFTA-stats tilsidesættelse af sine forpligtelser — manglende gennemførelse — direktiv 2012/46/EU om ændring af direktiv 97/68/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner)

(2017/C 120/11)

I sag E-34/15, EFTA-Tilsynsmyndigheden mod Island, hvori der er nedlagt påstand om, at det fastslås, at Island har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til den retsakt, der er nævnt i punkt 1a i kapitel XXIV i bilag II til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (Kommissionens direktiv 2012/46/EU af 6. december 2012 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner), som tilpasset til aftalen ved protokol 1 hertil, og i henhold til aftalens artikel 7, idet det ikke har vedtaget de til retsaktens gennemførelse fornødne foranstaltninger inden for den fastsatte frist, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet EFTA-Tilsynsmyndigheden herom, har Domstolen, sammensat af præsidenten Carl Baudenbacher, og dommerne Per Christiansen (refererende dommer) og Páll Hreinsson, afsagt dom den 2. august 2016.

Domskonklusionen lyder således:

1. Island har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til den retsakt, der er nævnt i punkt 1a i kapitel XXIV i bilag II til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (Kommissionens direktiv 2012/46/EU af 6. december 2012 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner), som tilpasset til aftalen ved protokol 1 hertil, og i henhold til aftalens artikel 7, idet det ikke har vedtaget de til retsaktens gennemførelse fornødne foranstaltninger inden for den fastsatte frist.
2. Island betaler sagens omkostninger.

DOMSTOLENS DOM**af 2. august 2016****i sag E-35/15****EFTA-Tilsynsmyndigheden mod Kongeriget Norge**

(En EFTA-stats tilsidesættelse af sine forpligtelser — direktiv 2000/59/EF om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe)

(2017/C 120/12)

I sag E-35/15, EFTA-Tilsynsmyndigheden mod Kongeriget Norge, hvori der er nedlagt påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Norge har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til den retsakt, der er omhandlet i punkt 56i i bilag XIII til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe), idet det i) ikke har udarbejdet og gennemført en hensigtsmæssig plan for affaldsmodtagelse og -håndtering for alle havne i Norge, således som det er foreskrevet i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2000/59/EF, ii) ikke har evalueret og godkendt planerne for affaldsmodtagelse og -håndtering, overvåget gennemførelsen af dem og sørget for, at de godkendes på ny mindst hvert tredje år, således som det er foreskrevet i artikel 5, stk. 3, i direktiv 2000/59/EF, og iii) ikke har sikret, at der i havne stilles modtagefaciliteter til rådighed, som er tilstrækkelige til at imødekomme behovene for de skibe, der normalt anløber havnene, uden at forårsage unødigt forsinkelse af skibene, således som det er foreskrevet i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/59/EF, har Domstolen, sammensat af præsidenten Carl Baudenbacher (refererende dommer) og dommerne Per Christiansen og Páll Hreinsson, afsagt dom den 2. august 2016.

Domskonklusionen lyder således:

1. Kongeriget Norge har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til den retsakt, der er omhandlet i punkt 56i i bilag XIII til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe), idet det ikke inden for den fastsatte frist har
 - a) udarbejdet og gennemført en hensigtsmæssig plan for affaldsmodtagelse og -håndtering for alle havne i Norge, således som det er foreskrevet i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2000/59/EF
 - b) evalueret og godkendt planerne for affaldsmodtagelse og -håndtering for alle havne i Norge, overvåget gennemførelsen af dem og sørget for, at de godkendes på ny mindst hvert tredje år, således som det er foreskrevet i artikel 5, stk. 3, i direktiv 2000/59/EF og
 - c) sikret, at der i havne stilles modtagefaciliteter til rådighed, som er tilstrækkelige til at imødekomme behovene for de skibe, der normalt anløber havnene, uden at forårsage unødigt forsinkelse af skibene, således som det er foreskrevet i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/59/EF.
2. Kongeriget Norge betaler sagens omkostninger.

DOMSTOLENS DOM**af 3. august 2016****i de forenede sager E-26/15 og E-27/15****Straffesag mod B og B mod Finanzmarktaufsicht***(Fri udveksling af tjenesteydelser — EØS-aftalens artikel 36 — direktiv 2005/60/EF — proportionalitet)**(2017/C 120/13)*

I de forenede sager E-26/15 og E-27/15, straffesag mod B og B mod Finanzmarktaufsicht, hvori Fürstliches Obergericht (Liechtenstein) og Beschwerdekommision der Finanzmarktaufsicht (finansstilsynets ankenævn) har anmodet Domstolen om i henhold til artikel 34 i aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol at fortolke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, har Domstolen, sammensat af præsidenten Carl Baudenbacher og dommerne Per Christiansen og Páll Hreinsson (refererende dommer), afsagt dom den 3. august 2016.

Domskonklusionen lyder således:

1. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for, at en værts-EØS-stat undergiver en udbyder af tjenesteydelser til trusts og selskaber, der opererer på denne stats område som led i den frie udveksling af tjenesteydelser, et krav om fornøden omhu, der er fastsat i dens nationale lovgivning.
2. For så vidt som en sådan lovgivning giver anledning til vanskeligheder og yderligere omkostninger for aktiviteter, der udføres efter bestemmelserne om den frie udveksling af tjenesteydelser, som vil kunne udgøre et supplement til den kontrol, der allerede er blevet udført af den EØS-stat, hvor udbyderen af tjenesteydelser er hjemmehørende, og som således afholder sidstnævnte fra at udføre sådanne aktiviteter, udgør den imidlertid en restriktion for den frie udveksling af tjenesteydelser. EØS-aftalens artikel 36 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en sådan lovgivning, forudsat at den anvendes på en ikke-diskriminerende måde, og den er begrundet i formålet om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, er egnet til at sikre virkeliggørelsen af dette formål og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. Det er navnlig en betingelse for, at værts-EØS-statens nationale kontrollforanstaltninger kan anses for forholdsmæssige, at der ikke gælder en generel formodning om svig, der fører til en fuldstændig og systematisk kontrol af alle tjenesteudbydere, der er etableret i andre EØS-stater, og som præsterer tjenesteydelser på midlertidigt grundlag i værts-EØS-staten. Når værts-EØS-staten udbeder sig oplysninger, såsom dokumenter, der befinder sig i etableringsstaten, skal den desuden give tjenesteudbyderen en rimelig frist til at tilvejebringe disse oplysninger, f.eks. ved at fremskaffe kopier af dokumenter. I denne forbindelse afhænger den passende længde af fristen af mængden af de dokumenter, der kræves, og af hvilket medium de er lagret på.
3. Domstolens besvarelse af det første og det andet spørgsmål ændrer sig ikke i tilfælde, hvor det selskab, som de administrative tjenester leveres til, ikke er inkorporeret i en EØS-stat.

Anmodning om en rådgivende udtalelse fra EFTA-Domstolen indgivet af Oslo tingrett den 31. august 2016 i sagen Mobil Betriebskrankenkasse mod Tryg Forsikring

(Sag E-11/16)

(2017/C 120/14)

Oslo tingrett har ved skrivelse af 31. august 2016, som indgik til EFTA-Domstolens justitskontor den 7. september 2016, anmodet EFTA-Domstolen om en rådgivende udtalelse om nedenstående spørgsmål i sagen Mobil Betriebskrankenkasse mod Tryg Forsikring:

Spørgsmål 1 vedrører fortolkningen af artikel 85, stk. 1, litra a), i samordningsforordningen:

Når den forpligtede institution i skadelidtes hjemland efter lovgivningen i dette land »er indtrådt i« det krav, som skadelidte har over for »tredjemand«, skal EØS-staterne anerkende institutionens indtræden i dette krav. Indebærer dette,

- at de øvrige EØS-stater skal anerkende, at kravet er overført fra skadelidte til institutionen, og at kravets eksistens og udstrækning afhænger af hjemlandets lovgivning,
- at de øvrige EØS-stater skal anerkende, at kravet er overført fra skadelidte til institutionen, og at kravets eksistens og udstrækning afhænger af lovgivningen i den stat, hvor skaden indtrådte, eller
- at de øvrige EØS-stater skal anerkende, at kravet er overført fra skadelidte til institutionen, men at samordningsforordningen ikke regulerer spørgsmålet om lovvalg for så vidt angår kravets eksistens og udstrækning?

Spørgsmål 2 vedrører fortolkningen af artikel 85, stk. 1, litra b), i samordningsforordningen:

Når den forpligtede institution har et selvstændigt krav over for tredjemand, skal andre EØS-stater anerkende dette krav. Indebærer dette,

- at andre EØS-stater skal anerkende dette krav fuldt ud, herunder at dets eksistens og udstrækning afhænger af hjemlandets lovgivning, eller
 - at andre EØS-stater skal anerkende kravet med forbehold af de begrænsninger, der følger af lovgivningen i det land, hvor skaden indtraf?
-

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF
KONKURRENCEPOLITIKKEN

EUROPA-KOMMISSIONEN

Anmeldelse af en planlagt fusion

(Sag M.8455 — STRABAG/Rohöl-Aufsuchungs AG/JV)

Behandles eventuelt efter den forenklede procedure

(EØS-relevant tekst)

(2017/C 120/15)

1. Den 5. april 2017 modtog Europa-Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved ILBAU Liegenschaftsverwaltung AG, der i sidste ende kontrolleres af STRABAG SE (»STRABAG«, Østrig), og Rohöl-Aufsuchungs Aktiengesellschaft, der i sidste ende kontrolleres af EVN AG (»EVN«, Østrig), gennem opkøb af aktier i et nystiftet joint venture erhverver fælles kontrol, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), og artikel 3, stk. 4, over hele Projektgesellschaft Geoenergie Bayern Projekt Garching a.d. Alz GmbH & Co. KG (»JV«, Tyskland).

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- STRABAG: aktiv globalt inden for alle byggebranchens sektorer, især inden for bygge- og anlægsarbejde samt vejkonstruktion
- EVN: hovedsageligt aktiv inden for efterforskning og produktion af olie og gas, gaslagring, eldistribution, samt gas- og fjernvarme
- JV: har rettighederne til udviklingen af projektet »Bruck« vedrørende dybtliggende geotermisk energi i Garching a.d. Alz in Bayern. JV vil udvikle Bruck-projektet yderligere samt generere og levere elektricitet og fjernvarme til tredje-mand. Derudover forventes JV at udvikle andre projekter vedrørende dybtliggende geotermisk energi.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Europa-Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil. Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med meddelelse fra Kommissionen om en forenklet procedure for behandling af bestemte fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽²⁾.

4. Europa-Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Europa-Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sagsnummer M.8455 — STRABAG/Rohöl-Aufsuchungs AG/JV sendes til Europa-Kommissionen pr. fax (+32 22964301), pr. e-mail (COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu) eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for fusioner
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»fusionsforordningen«).

⁽²⁾ EUT C 366 af 14.12.2013, s. 5.

Anmeldelse af en planlagt fusion**(Sag M.8384 — Carlyle/CITIC/McDonald's/McDonald's China)****Behandles eventuelt efter den forenkede procedure****(EØS-relevant tekst)**

(2017/C 120/16)

1. Den 7. april 2017 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved The Carlyle Group (»Carlyle«, USA), CITIC Capital and CITIC Limited (»CITIC«, Folkerepublikken Kina) sammen med McDonald's Corporation (»McDonald's«, USA) gennem opkøb af aktier erhverver fælles kontrol over hele McDonald's China Management Limited (»målvirksomheden«), som omfatter al McDonald's virksomhed på det kinesiske fastland og Hong Kong, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b).

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- Carlyle er en fondsforvalter, som investerer på verdensplan inden for fire investeringsdiscipliner, nemlig Corporate Private Equity (opkøb og vækstkapital), Real Assets (fast ejendom, infrastruktur og energi), Global Market Strategies (struktureret gæld, mezzaningæld, nødlidende gæld, hedgefonde og mellemmarkedsgæld) og Solutions (private equity-investeringsinstitutforening og relaterede medinvesteringer og sekundære aktiviteter).
- CITIC er aktiv inden for både finansiell og ikkefinansiell virksomhed. Koncernens finansielle virksomhed omfatter en bred vifte af tjenester, herunder forretningsbanker, investeringsbanker, truste, forsikring, formueforvaltning og kapitalforvaltning. Dens ikkefinansielle virksomhed omfatter fast ejendom, ingeniørvirksomhed, energi og ressourcer, opførelse af infrastruktur, maskinfremstilling og IT-industrien.
- McDonald's er aktiv i hele verden inden for fast food-industrien og driver og giver koncession til McDonald's-restauranter, som tilbyder lokaltilpassede menuer af mad og drikke i mere end 36 000 restauranter i over 100 lande. McDonald's verdensomspændende system består af både McDonald's-ejede og koncessionerede restauranter, og over 80 % af McDonald's-restauranterne ejes og drives af selvstændige koncessionshavere.
- Målvirksomheden: omfatter over 2 000 McDonald's-restauranter på det kinesiske fastland og i Hong Kong.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil. Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenkede procedure i overensstemmelse med meddelelse fra Kommissionen om en forenklet procedure for behandling af bestemte fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sagsnummer M.8384 — Carlyle/CITIC/McDonald's/McDonald's China sendes til Kommissionen pr. fax (+32 22964301), pr. e-mail (COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu) eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for fusioner
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»fusionsforordningen«).

⁽²⁾ EUT C 366 af 14.12.2013, s. 5.

ANDET

EUROPA-KOMMISSIONEN

Offentliggørelse af en ansøgning om ændring i henhold til artikel 50, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer

(2017/C 120/17)

Denne offentliggørelse giver ret til at gøre indsigelse mod ansøgningen, jf. artikel 51 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 ⁽¹⁾.

ANSØGNING OM ÆNDRING

Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽²⁾

ANSØGNING OM ÆNDRING I HENHOLD TIL ARTIKEL 9

»TERNERA DE EXTREMADURA«

EU-nr.: ES-PGI-0105-01129 — 8.7.2013

BGB (X) BOB ()

1. **Afsnit i varespecifikationen, som berøres af ændringen**

- Produktets betegnelse
- Beskrivelse af produktet
- Geografisk område
- Bevis for oprindelse
- Produktionsmetode
- Tilknytning
- Mærkning
- Krav i nationale bestemmelser
- Andet [kontrolorgan]

2. **Type ændring**

- Ændring af enhedsdokument eller resuméark
- Ændring af varespecifikationen for en registreret BOB eller BGB, for hvilken hverken enhedsdokumentet eller resuméet er offentliggjort
- Ændring af en varespecifikation, hvor der ikke kræves ændring af det offentliggjorte enhedsdokument (artikel 9, stk. 3, i forordning (EF) nr. 510/2006)
- Midlertidig ændring af varespecifikationen, fordi de offentlige myndigheder har indført obligatoriske sundheds- eller plantesundhedsforanstaltninger (artikel 9, stk. 4, i forordning (EF) nr. 510/2006)

3. **Ændringer***Beskrivelse af produktet*

For at sikre en mere præcis terminologi og undgå misforståelser i hele dokumentet fjernes følgende sætning: »i første generation kan dyr, der fremkommer ved krydsning, anvendes til avl, men i anden generation kun til kødproduktion« og erstattes af følgende sætning: »hundyr, der er avlet ved krydsning med udefrakommende racer, og som er omfattet af nærværende BGB, må ikke anvendes til avlsformål«.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 1. Erstattet af forordning (EU) nr. 1151/2012.

Afsnittene om drifts- og fodringsbetingelser, der gentages i punkt E »Beskrivelse af produktionsmetoden«, fjernes.

Udtrykket »forhåndsgodkendte fodermidler« erstattes af »godkendte fodermidler« og nævnes senere i punkt E »Beskrivelse af produktionsmetoden«, som præciserer de tilladte fodertilskud.

I lyset af de erhvervsdrivendes arbejdsmetoder øges den periode, hvori pH-værdien kan måles (fra 24 til 48 timer), eftersom dyrene slagtes på forskellige tidspunkter, men ankommer til opskæringsvirksomheden samtidig. Der tilføjes desuden flere zoner, hvor pH kan måles, med henblik på undersøgelse af dette parameter på slagtekroppe til opskæring.

Bevis for, at produktet har oprindelse i det geografiske område

D.2 Certificeringskontrol.

Det afsnit, der beskriver de racer, som kan levere kød, der er omfattet af den beskyttede geografiske betegnelse »Ternera de Extremadura«, og som er gentaget og beskrevet i punkt B »Beskrivelse af produktet«, fjernes.

For at sikre overensstemmelse med det nye certificeringssystem i henhold til standard UNE-EN45011 ændres visse afsnit, der beskriver den kontrol, som de erhvervsdrivende foretager i henhold til varespecifikationen, og kontrol- og certificeringsorganets rådgivende udvalgs tilsyn med, at nævnte varespecifikation er overholdt.

Blanding af dyr, der tilhører opdræt, som er registreret under den beskyttede geografiske betegnelse, og andre dyr er tilladt, så længe de tilhører samme transportparti, og deres identifikation bevares. Det sker for at lette transporten for små bedrifter. Denne blanding tillades, da man vurderer, at når samme transportkøretøj til slagteriet anvendes af forskellige bedrifter, der tilhører andelsselskaber eller producentsammenslutninger, hvoraf visse bruger deres anlæg til både dyr omfattet af den beskyttede geografiske betegnelse og andre dyr, er det ikke nødvendigt at adskille dem i forbindelse med læsningen og transporten til slagteriet.

Beskrivelse af fremstillingsmetoden

Teksten i afsnittet om moderkøernes foder ændres for at præcisere indholdet heri.

I denne henseende fjernes og omformuleres følgende stykker som følger:

- Ordene »bælgplanter og fiberkoncentrater« fjernes og erstattes af »proteinagrøder og andre råvarer, altid af vegetabilsk oprindelse, samt nødvendige mineraler og vitaminer«.
- Følgende stykke udgår: »Tilsynsrådet offentliggør positivlister over de råvarer, der er tilladt i dyrenes foder.«

Det accepteres, at dyr, som er omfattet af den beskyttede geografiske betegnelse, slagtes, og at slagtekroppene opskæres på samme tid som slagtekroppe fra dyr, der ikke er omfattet af den beskyttede geografiske betegnelse, så længe de holdes adskilt og kan identificeres. Denne ændring foretages med henblik på tilpasning til slagteriernes praksis og har ingen indflydelse på produktets identifikation og sporbarhed.

I dette afsnit ændres de stykker, der beskriver tilsynsrådets kontrol, fordi de ikke er i overensstemmelse med det nuværende certificeringssystem, og de erhvervsdrivendes kontrol med kravene i varespecifikationen, således som den udføres på nuværende tidspunkt, og kontrol- og certificeringsorganets tilsyn med overholdelsen af varespecifikationen i overensstemmelse med det nye certificeringssystem i henhold til standard UNE-EN-45011 eller enhver standard til erstatning heraf beskrives.

Kontrolorgan

Tilsynsrådets kontaktoplysninger er blevet opdateret. Kontrol- og certificeringsorganet er uafhængigt af ansøgeren og akkrediteret af E.N.A.C. til certificering af fødevarer i henhold til kriterierne i standard UNE-EN-45011 (akkreditering nr. 109/C-PR188).

Kriterierne er efterfølgende tilpasset til standard ISO/IEC 17065:2012.

Mærkning

Med henblik på at give forbrugerne mere nøjagtige oplysninger om slutproduktet for så vidt angår første- og andengenerationskrydsninger (oplysninger, som er vanskelige at kontrollere, og som ikke fremgår af den endelige identifikation af produktet) skal det på etiketten nævnes, hvilken krydsningsgeneration kødet stammer fra.

Alle henvisninger til sporbarheden fjernes i dette afsnit, da de ikke er en del af mærkningen.

I afsnittet: »Slagtingen af dyrene og udskæringen af slagtekroppene...« udgår ordet »ikke«, og sætningen »så længe de er adskilt og kan identificeres« indsættes.

Henvisningen til brug af varemærket fjernes.

Lovgivning

Dette afsnit fjernes, da det ikke er relevant efter vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ^(?).

Formelle ændringer

Ordet »nærværende« er blevet fjernet i de stykker, hvor det anvendes til at henvise til varespecifikationen, nemlig:

- i andet stykke i rubrikken med titlen »Elementer, der beviser, at produktet stammer fra det geografiske område«
- i tredje stykke i rubrikken med titlen »Beskrivelse af fremstillingsmetoden«
- i andet stykke i rubrikken med titlen »Mærkning«.

Feltet »Tilknytningen mellem det geografiske område og produktets kvalitet« er ikke afkrydset i ansøgningen, efter- som ændringerne udelukkende vedrører formen (flytning og fjernelse af gentagelser).

Første, fjerde og femte stykke i punkt 3 »Produktions- og forarbejdningssystem« fjernes, fordi de gentages i punkt B »Beskrivelse af produktet«.

Andet og tredje stykke i punkt 3 »Produktions- og forarbejdningssystem« fjernes, fordi de gentages i punkt E »Beskrivelse af fremstillingsmetoden«.

ENHEDSDOKUMENT

Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer ^(*)

»TERNERA DE EXTREMADURA«

EU-nr.: ES-PGI-0105-01129 — 8.7.2013

BGB (X) BOB ()

1. Betegnelse

»Ternera de Extremadura«

2. Medlemsstat eller tredjeland

Spanien

3. Beskrivelse af landbrugsproduktet eller fødevaren

3.1. Produkttype

Kategori 1.1. Kød (og slagteaffald), fersk

3.2. Beskrivelse af produktet med betegnelsen i punkt 1

Betegnelsen »Ternera de Extremadura« er udelukkende forbeholdt kød fra slagtekroppe af ekstensivt opdrættet kvæg af de lokale racer »Retinta«, »Avileña-Negra Ibérica«, »Morucha«, »Blanca Cacerña« og »Berrendas« og krydsninger af disse med »Charolais«- og »Limousin«-racerne, som er fuldt ud tilpasset det omgivende miljø, samt krydsninger mellem de nævnte lokale racer.

Kød omfattet af den beskyttede geografiske betegnelse »Ternera de Extremadura« skal have følgende karakteristika:

- I) Ternera: Dyr, der slagtes i en alder fra 7 til 12 måneder minus en dag. Kød med skinnende rød farve, hvidt fedt, fast konsistens, let fugtighed og fin tekstur.
- II) Añejo: Dyr, der slagtes i en alder fra 12 til 16 måneder minus en dag. Kød med en farve mellem klar rød og purpurrød, hvidt fedt, fast konsistens, let fugtighed og fin tekstur.

^(?) Se fodnote 1.

^(*) Se fodnote 2.

III) Novillo: Dyr, der slagtes i en alder fra 16 til 36 måneder. Kød med kirsebærrød farve, flødefarvet fedt, fast konsistens, let fugtighed, fin tekstur og moderat intramuskulært fedtniveau.

De nævnte slagtekroppe skal opfylde følgende normer:

1. — Slagtekroppe i klasse A og E ifølge Rådets forordning (EØF) nr. 1208/81 ⁽³⁾.
2. — Kropsbygning: E, U, R, O.
3. — Fedningsgrad: 2, 3 og 4.
4. — Hygiejne: i overensstemmelse med EØF-normer og nationale normer.
5. — pH-værdi 24-48 timer efter slagtning i *Longissimus dorsi* ved 5.-6. ribben og/eller skuldermusklerne og/eller tykkammen og/eller låret for slagtekroppe til opskæring.

3.3. Råvarer (kun for forarbejdede produkter)

—

3.4. Foder (kun for produkter af animalsk oprindelse)

Moderkøerne holdes i en ekstensiv produktionsform med de til denne svarende metoder og den traditionelle anvendelse af naturressourcer. Som foder anvendes græs fra græsgangene eller andet foder fra økosystemet i Extremadura, som er tilgængeligt hele året, om nødvendigt suppleret med halm, hø, korn, proteinafgrøder og andre råvarer, altid af vegetabilsk oprindelse, samt nødvendige mineraler og vitaminer.

Kalvene bliver hos mødrene og dier, indtil de er mindst 5 måneder gamle.

Det er under alle omstændigheder udtrykkeligt forbudt at anvende produkter, der kan have indflydelse på dyrets normale vækst og udvikling, jf. den gældende lovgivning.

3.5. Specifikke etaper af produktionen, som skal finde sted i det afgrænsede geografiske område

De specifikke etaper af produktionen (kælvning, opdræt, slagtning og opskæring) finder sted i det afgrænsede geografiske område.

3.6. Særlige regler vedrørende udkæring, rivning eller emballering osv.

—

3.7. Specifikke mærkningsregler

Med henblik på at give forbrugerne mere præcise oplysninger om slutproduktet for så vidt angår krydsning, skal mærkningen indeholde en angivelse af, hvilken krydsningsgeneration kødet stammer fra.

4. Kort angivelse af det geografiske områdes afgrænsning

Det geografiske produktionsområde for dyr, hvis kød kan få den beskyttede geografiske betegnelse »Ternera de Extremadura«, omfatter følgende distrikter og de deri beliggende kommuner:

Albuquerque, Almendralejo, Azuaga, Badajoz, Brozas, Cáceres, Castuera, Coria, Don Benito, Herrera del Duque, Hervás, Jaraíz de la Vera, Jerez de los Caballeros, Logrosán, Llerena, Mérida, Navalmoral de la Mata, Olivenza, Plasencia, Puebla de Alcocer, Trujillo og Valencia de Alcántara.

Forarbejdningsområdet er det samme som produktionsområdet.

5. Tilknytning til det geografiske område

5.1. Det geografiske områdes egenart

Omkring 35 % af området er dækket af kratvegetation (cistusrose, Montpellier-soløjebusk (*cistus monspeliensis*), torngyvel, lyng osv.) og lavskov (steneg, korkeg, farveeg, pyrenæisk eg osv.), mens resten er græsarealer, der kan benyttes af kvæget.

Husdyrarterne i Extremadura består overvejende af lokale racer med nær tilknytning til det mest typiske miljø i regionen (»dehesa«). De bidrager alle, takket være deres hårdførhed og omfattende evne til at tilpasse sig vanskelige miljøer, til at vedligeholde og forbedre økosystemet ved at gøde jorden, forbedre græsgangenes kvalitet og bremse træbevoksningen. Det skal dog påpeges, at størstedelen af bedrifterne avler disse racer ved at krydse dem med spansk kødkvæg med henblik på at tilpasse produktionen til de aktuelle krav på markedet.

⁽³⁾ EUT L 123 af 7.5.1981, s. 3.

De racer, der er omfattet af den beskyttede geografiske betegnelse »Ternera de Extremadura«, er optimalt tilpasset de ekstreme temperatur- og nedbørsforhold, da de er modstandsdygtige over for både kulde og varme og vandmangel i tørkeperioder.

Dehesa-arealernes økosystem er gennem århundrederne blevet skabt ved menneskets påvirkning af middelhavsskov-områderne, og det omfatter store arealer i Extremadura, hvor kvægproduktionen traditionelt er indgået i en ekstensiv driftsform med balance mellem dyrearterne (tamme og vilde), miljøet og den menneskelige påvirkning. Den ekstensive driftsform hænger snævert sammen med udnyttelsen af de meget store græsange til opdræt af kvæg, der i kraft af sin type har tilpasset sig miljøet perfekt. Det hårde klima og jordens ringe kvalitet har været medvirkende til, at kvægbruget er blevet så vigtigt.

Dehesa-kvægbruget er karakteriseret ved, at dyrene fuldt ud udnytter de tilgængelige græsningsmuligheder og herigennem dækker en stor del af deres energiforbrug. En stor mangfoldighed af blomster, herunder mange etårige selvsåede planter, giver ekstra foderreserver.

Træbevoksningerne har stor betydning, i og med at de bidrager til at øge ressourcernes forskellighed.

I den træbevoksede del af dehesa-arealerne finder man navnlig steneg (*Quercus ilex*) og korkeg (*Quercus suber*) og i mindre omfang farveeg (*Quercus lusitanica*), kastanje (*Castanea sativa*) og stilkeg (*Quercus robur*). Fra træerne kommer bl.a. agern, kviste og blade, som kvæget æder, når græsproduktionen er lille.

Der findes også en kratvegetation, og her er de hyppigst forekommende planter cistusrose (*Cistus ladaniferus*), gyvel (*Sarothamnus scoparius*), sort cistusrose (*Cistus monspeliense*) og torngyvel (*Genista* sp.).

Græsgangene kan alt efter jordbundsforholdene klassificeres på følgende måde:

- græsgange på granitgrund
- græsgange på skifergrund
- græsgange på aflejringer fra tertiærtiden og kvartærtiden
- majadales (græsgange)
- andre græsgange i særlige områder: i bjergområder.

Udover græsgangene finder man i dehesa-økosystemet også en produktion af agern, korn til foderbrug (hvede, byg, havre og rug), bælgplanter (kikærter, bønner osv.), kork, brænde, trækul m.m. Der er derfor ikke tvivl om, at dehesa-arealerne i en landbrugsregion som Extremadura har meget stor økonomisk betydning, og de tegner sig da også for 45 % af den lokale landbrugsproduktion.

Forskellige undersøgelser (jf. Espejo Díaz, M; García Torres, S, Características específicas y diferenciadoras de las carnes de ganado Bovino de las dehesas españolas) har vist, at de kvalitetsegenskaber, som forbrugeren primært efterspørger, øges betydeligt hos de racer, der opdrættes på græsgangene.

5.2. Produktets egenart

Undersøgelsen »Características específicas y diferenciadoras de las carnes de ganado bovino de las dehesas españolas« (Specifikke og særlige kendetegn ved kød fra kvægbrug i de spanske dehesa-områder), som blev præsenteret i forbindelse med det internationale symposium om karakterisering af opdrættede produkter fra »dehesa«-området, som blev afholdt i Mérida (Badajoz, Spanien), EAAP, publikation nr. 90 fra 1998, belyser den kendsgerning, at kød, der er omfattet af den beskyttede geografiske oprindelsesbetegnelse »Ternera de Extremadura«, stammer fra racer, der benævnes »Razas de la Dehesa«, og at organoleptiske analyser (foretaget af uddannede grupper af smagsdommere og forbrugere) klart viser deres kvalitet og meget værdsatte særlige karakteristika.

Det kød, der er omfattet af den beskyttede geografiske betegnelse »Ternera de Extremadura«, defineres således som et produkt af høj kvalitet på grund af sine organoleptiske egenskaber (mørhed, saftighed og smag).

5.3. Sammenhængen mellem det geografiske område og produktets kvalitet eller egenskaber (for BOB) eller produktets særlige egenskaber, omdømme eller andre kendetegn (for BGB)

Som følge af de forskellige racers sameksistens er alle racer — fra de primitive racer på den iberiske halvø til de nutidige racer og krydsninger heraf — anerkendt som racer »fra Extremadura«.

Krydsningen af »Blanca Cacerena« med den sorte stamme har således givet racen »Ganado barroso cacereño«, og krydsning med »Colorada extremeña« har givet den nutidige race »Retinta«. Disse krydsninger var værdigt repræsenteret ved de nationale kvægkonkurrencer i 1913. »Cacereña« blev efterfølgende præsenteret som race i 1922, 1926 og 1930 (sidstnævnte to år i form af »paradas de Cabestros«) og blev ligeledes præsenteret i 1953, 1956 og 1959, hvorefter racen forsvandt for at dukke op igen i 1975 i forbindelse med en udstilling i et parti fra en statslig besætning (A. Sánchez BELDA, Publicaciones de Extensión Agraria 1984).

Også på det gastronomiske område findes der beskrivelser, som kæder kalvekød sammen med Extremaduras køkken, i flere opskrifter, f.eks. dampet kalvesteg à la La Vera (»Ternera asada al estilo de la Vera«) (Cocina Tradicional de La Vera de José V. Serradilla Muñoz, 1992, 3e édition 1999, Gráficas Romero de Jaraíz de la Vera, Cáceres), indbagt kalv (»Envueltillos de Ternera«) (La cocina día a día. Cocina extremeña de Ana María Calera, 1987, Plaza y Janes S.A.), oksebøffer à la Extremadura (»Chuletas de vaca a la extremeña«) (Gran Enciclopedia de la Cocina d'ABC, 1994, Ediciones Nobel S.A., Madrid) og entrecôte à la Cáceres (»Entrecot al modo de Cáceres«) (Cocina Extremeña de Tecló Villalón et Pedro Plasencia, 1999, Editorial Everest).

Der findes desuden historiske henvisninger til opdrættet i det 20. århundrede. Sammenslutningen af producenter af avlsprodukter fra Extremadura, »Sociedad Productos de la Ganadería Extremeña«, blev således stiftet den 10. januar 1927 med henblik på drift af det kommende slagteri i Mérida. Et par år senere, omkring 1930, fandt man blandt de forskellige produkter, hvor størstedelen af produktionen blev afsat uden for regionen, kødkvæg, hvoraf 62 % (samlet levende vægt) blev afsat på de udenlandske markeder (Extremadura: L'histoire, Archivo Ediciones Extremeñas, SL 1997).

Henvisning til offentliggørelsen af varespecifikationen

(artikel 5, stk. 7, i forordning (EF) nr. 510/2006)

http://www.gobex.es/filescms/con03/uploaded_files/SectoresTematicos/Agroalimentario/Denominacionesdeorigen/IGP_TerneraDeExtremadura_PliegoCondiciones.pdf.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA